

[Statsministeren]

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg må indrømme, at det er ikke kommet helt så meget bag på mig, som det er kommet bag på hr. Anker Jørgensen, at De Konservative har brugt al deres taletid – nu tænker jeg ikke i den forbindelse bare på ordføreren, men også på de utallige talere, der har været oppe fra den konservative gruppe for at skælde ud på Socialdemokratiet. Det tror jeg befolkningen er vant til, at når det halter for det borgerlige Danmark, bruger man alle kræfterne på at skælde ud på Socialdemokratiet. Det var ikke anderledes, da hr. Anker Jørgensen var formand for Socialdemokratiet, end nu, hvor jeg er formand for Socialdemokratiet.

Det, der imidlertid er værd at lægge mærke til, er, at den holdning, vi indtog efter valget, var, at selv om landet ikke fik den rigtige regering, var vi nødt til med 71 mandater i den socialdemokratiske gruppe at glemme den naturlige ærgrelse, der var over, at der blev dannet en forkert regering, og så gå ind alle de steder, hvor det overhovedet var muligt at opnå konkrete resultater sammen med regeringen og uden om regeringen til gavn for de vælgere, der havde stemt på Socialdemokratiet, og til gavn for hele den danske befolkning.

Det, der imidlertid er problemet, sagt til statsministeren, er, at det er en hoppen fra tue til tue fra dag til dag uden at tage fat på de reelle problemer, som tårner sig op ikke bare for den danske samfundsøkonomi, men også for den enkelte danske familie. Derfor har vi den dobbeltholdning, at samarbejdet, der har statsministeren ret, på en række konkrete områder fungerer ganske udmærket. Jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne tage vores del af ansvaret og æren for det. Men når det drejer sig om det, der virkelig er afgørende i dansk økonomi og i det danske samfundsliv, synes jeg stadig væk, det svigter, og det er både, når det drejer sig om tryk, når det drejer sig om arbejdsløshed, og når det drejer sig om miljøet.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Det, der bekymrer os fra konservativ side, er ikke de forlig, vi har indgået med Socialdemokratiet; det, der bekymrer os, var hr. Svend Aukens tale, der ganske klart gav udtryk for, at

man næsten ikke kunne samarbejde med denne regering i fremtiden. Det, der bekymrer os yderligere, er selvfølgelig, når man læser Jyllands-Postens forside – nu tror jeg selvfølgelig ikke, det er rigtigt, hvad der står, for det kan ikke være rigtigt – at Socialdemokratiet lægger pres på kommunerne for ikke at indgå en aftale. Jeg tror ikke på, det er rigtigt, men derfor var det måske rart at få det bekræftet heroppefra af hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Denne diskussion om Socialdemokratiets holdning er en vigtig diskussion, og det kunne måske være interessant lige at se lidt på kronologien i udviklingen. Da statsminister Poul Schlüter kom med sin redegørelse til Folketinget den 27. december, sagde han:

»Den nye regering ser det som sin fornemste opgave at formidle et samarbejde, som omfatter et bredt flertal på begge sider af midterlinjen her i salen.«

Senere blev Socialdemokratiet helt specifikt nævnt i den sammenhæng. Men allerede den 3. januar, altså nogle ganske få dage senere, siger den socialdemokratiske gruppeformand:

»Vi har lagt den strategi, at når regeringen er så svag, må forhandlingerne foregå i folketings-salen.«

Hr. Stavad gik lidt videre og sagde:

»Vi forhandler ikke med regeringen, men med alle Folketingets partier.«

Når nu hr. Svend Auken sagde det om denne åbne holdning efter valget, er det spørgsmål, jeg umiddelbart må stille: Var man ikke enige i den socialdemokratiske ledelse? Var der lidt slinger i valsen om kursen i forholdet til regeringen? For jeg kan ikke tolke de udtalelser på anden måde, men det bliver selvfølgelig Socialdemokratiets problem.

Jeg vil da sige til hr. Stavad, at hvis Socialdemokratiet ikke vil fralægge sig ansvaret for samfundsøkonomien, og det er da fint, må jeg tage det som et udtryk for, at man vil stemme for finansloven denne gang i modsætning til de foregående år. Så må jeg sige, at det har været en meget positiv udvikling.

Jeg lagde også vægt på i min tale, at Socialdemokratiet faktisk undervejs havde ændret holdning, således at man begyndte at forhandle med regeringen om forskellige ting. Om det nu